

ACC. N:R. M. 7961 :1-21.

Landskap: Småland

Upptecknat av: K. J. Nilsson

Härad: Östra

Adress: Mariannestad

Socken: Östra

Berättat av: Egna Minnen

Uppteckningsår: 1941

Född år 1865 i Kräkshult

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

cf 9836:1-15

Bröllop för 50. år sedan.

Skriv endast på denna sida!

Bröllop för 50 år sedan.

Åh va så! att härnästesen
så kom min granne in te me en
afta, å vi byrte prata om allting,
som en för då en träs ibland, han
sa att han valt på bröllop sena sist
vi träffas, men då va inget märklit
må då för nu är då ännu vänt allting
nu för tia mot i vår ungdom.
"ja. då va då ett sant or du sa
säger ja te humer - ja nims å kan
tala om att då ja va sjuåriga år
då va ja må på ett häjdenbrande
bröllop i Bombojda, å då va föräster
då likesta ja hatt i hela ni ti på
75. år, ja. va på den tien torpare
på en gammel herregård som heter

Gripslund i Karlstorps socken Östra härad
ä inte långt därifrån ä en by som
heter Wimmerby, där ä bara en hage
emellan, ä der wa en pojke som
hette August, ä han hadde friat i
Övst i Ökna socken fått ja, ä nu skulle
då bli Bröllop äftesdagens, där wa wa
Påskatia för hästen, ä sannat så ble
ja bjuren, för August ä ja wa goda
vänner ä nästan lika gamla för hästen
men kanske han wa nött är äller än
ja ä då sto ä brevet ja feck att Bröllo=
pet skulle bli Påskaften klocka tolv ä
Nu wa då en pojke ä som hette Frick
han hadde inte långt ifrån väst, ä han
wa bjuren också, Frick wa förhästen som
till Wimmerby för Wimmerbys Knekarote,
han ä ja talades vid att vi skulle

ämnas tillsammans, å så skulle vi köpa
presanter tillsammans jöda vanligt å ha
må se te bröllop å ge de nygifta, som
sulle sätta bo. Så kom då te Påskan
å vi skulle ge oss iväg. Frick å ja skulle
åka må ett par andra, som hadde häst
å vi skulle i vägen fara å ta brukummen
må i vårt sällskap så vi for däråt, nu
trodde vi frick å ja att vi skulle få
nå följning, i brukummen! men det
ble ej ett enda skäl, inte så må
som en utriaresse en gång, för när
vi kom fram på gata så kom de ut
å satte för sin häst å vi for på
stunna därifrån! men August Brukummen
sa bara välkomna ja. tack så vi då
då frågte ja: har i väntat på oss? ja.
lite så han! Han väntan tro då så ja

då sa ja teen! att nu sa du köra
för för då passa bäst va ett sänt till-
fälle som nu! ja då för ja då sa
han! för hanses far å mor va må på
has åke, så bar då å väj neråt gata!
då va vi fira åke i ett sällskap! å
ja sa säga-me att då va bjällerklang
dom hadde olika bjäller, somna låde
lunnerbjäller av maln å somna av
nikel å somna Bringsklocka stora å små
å då va många va väjjen som sto
stilla å tittade på oss då vi för neråt
vår kökeby för så länge vi va i
vår socken så kände de igen bå frugst
å dom andre må, nenne målans va
två gamla gummor, å de väftade åt
oss, de ena må sett bannaklår, å de
andra hadde nigt ho väftade må förklået

vi körde fort för vi hadde två mit te
äka i då va rätt mör bult på väjjen
När vi då kom fram te bröllopsgårdem
så kom då två dränga, i to enst värd
hästa! då sa de välkomna! ja. tack sa
vi allihop, va så goa i gå fram sa de
ja! vi går la då sa vi! August gick för
fram ve gämma hadde de jät fint, de
hadde skadat långa långa grana ännu
te toppen i satt opp en va var stolpe
i e klädd stång emella granerna, i
så hadde de vret ihop e krossa stå
krossaris i klipp (lummer) i hängt na
mit på stänga, ja stänga va klädd
nå förstass så ho va inte bar, men
den hadde de klätt nå gran i tallen
men då va oermligt så fint allihop
där gick vi inner i gick fram te stuga.

ACC. N.R. M. 7961:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Då vi kom fram der så kom där en
som to emot oss! välkomna sa han!
tack sa vi! steg in sa han! han var
lite för folket för han passade på alla
han to emot våra röglar & bar dem
opp på Kattsturegård - & hängde dem der
& presentera då va ett fruntimmer som
to emot, så kom då en annan pia
& sa att vi skulle gå in i stora stuga
& dricka lite kaffe, för den andre
hadde redan druckit, för då va liksom
brätt för de väntade prästen för var
minut & när vi kom in där så
nästan kände vi för så många folk där
va, vi kunde inte ta ti ta & gå &
hälsa på alla ätter som då va brätt
utan vi bara kände oss för den
& så to vi ihop oss te drickar kaffe

ACC. N:R. M. 7961:7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ä då va fastit va då^{va} gatt för vi va
måcke hungiga. Frick min komrat han
undrade om vi inte skulle få en sup må
men då feck vi inte en dropp.
August Bruggumne, han gick in i faste-
stämman där vi kom dit så sen så vi
en inte fört än de gick fram te prästen
Rätt som då va så kom den där be-
tjanten ä så att nu! kommer prästen
batti gata, ä ja så saja att vi feck
brätt må te ä ställa oss i åsing för
för han skulle börja visinga på stuma
då han kom, ätter som det ble lite
sent, för klocka va nu se tolvtia,
men då to ett litet taj ändå, för han
sulle ta ä se påsen ä ytterrocken ä
hans fru va må ä ha skulle klä äse,
lite komä, ä kvinnfolk gå då allti sakta för

då prästen kom in i stuga te oss så
lockade han säj för oss allihop, å fua
meg, ho kom liksom lite efter prästen
för han gick framom boret, han hadde
må säj å lite väska, å den öppnade
han å to opp si kappa å så si körke-
bok som han har i körka, å så torkade
han å sia glasöjen å så puttsade han
te sitt halvånga röa hakskägg, å så
tycktes då te att han va fädi te börja,
så han hinte inte te på nött Kaffe

Rätt som han sto å tittade i körkboka
så sa han att vi å nu färdiga! gaha
så dender bekanten! då gick han å
öppnade döra te fastelkanonan, å då
kom, Bruaparet August å Jenny in, å ja
må då säjja att de va grant klädda,
å de hade vrett ihop å koma utå mätten

ä satt i många blommor, den hade hopat
huset ovanpå häret, ä så va då ett par
andra pier må som sto bakom,
då dom nu kom fram te boret så
begade de säp för prästen, ä så bjönte
han låsa e böss en körkeboka ä talade
en hel^{del} bibelspråk, om då som tillhör
det krestliga äktenskapet, ä om trohet
ä kärlek ä sänja ä endrätt glädje ä lyxa
ä att de sule föröka säp ä uppfylla jaden
ä flera vackra ord som sto i has bok,
så hadde de ringar som de styrde må
der framme, då på ja inte redit för
Frick ä ja vi sto inte ve-dörna jämte
marakloka ä då enna folket skymde
oss, sen så gjorde prästen liksom en annan
gram pradisän bä för oss ä bruparet, för
ja tycke då för min del att då va en

ACC. N:R. M. 7961:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

välldig bra präst te ä kunna tolka oret
som den säger han va redit kati tycke
ja. så han slutat ä tala, så sa han
att vi säll sjunga en salmons ätter
ä då va vi må på, ä han to upp en sjö
då vadenhår i vår Svenska salmbok -

Bud välsigne dessa hjertan,
hållga dessa vänners band,
sör i glädjen som i sörcentan
hågna dem med fadershand.

Bästa skatt i deras liv,
varde Kärlek hopp och Tro.

ä den va ju passli va då här
tefallet. då togte de nej allihop för de
hjelpte te ä sjunga så många som
kunne den salma, så va då visinga
slut ä han to ä se kappan ä lamer bå
kappa ä kårkebassa ä si väska igen

Buparet sto still därifrånne jante "Kainu-
falkbasia" ett litet tag, då kom betjäningen
nå i "Korfin" må vin å en pie må
å full bräcka må glas, å nu fick vi
en liten sup allihop. Buparet föst å
så prästen å fura, å sen allihop, för
vi skulle dricka Brusköl som då kallades
å då då va jät så fers vi prata må
varandra bäst vi kunne å stund för
sen skulle de sätta fram meddan.

Så ja närmare fött så på prästen så
tycke ja att han va lite snicker i
öjona, så ja frågte en utå bybo hur
då va fatt? ja sa han! han å enöjd!
så han har ett Rastlinöjja så han! då
å då la äkta Rastlin så då å genoms-
skinligt. sa ja! ja! då å då nej
sa han! "ja" då va skae på en sån präst

sa ja! för han va rikt begärad i skrifta
tyckte ja. Så fryste ja va han hette!
han heter Bergqvist sa han, ja så sa ja
så fryste ja om de hatt om länge, ja!
ännsen valet för näre är sen sa han
ja då få i la ha humer än så länge
sa ja! ja då tro jag ja också sa han
han ä bra må då att då ä en bra ka-
laspräst han ä aldrig nåbeen, för var
då ä noll bröllop eller Bandop eller Begrav-
ning eller läsemöte så vill han va må
sa han! ja! då va kolit då sa ja
ä ja sporde många år återåt att han
va där i öarna te han do. ja va då
ble må frua hans då fick ja aldrig
höra men do la ho må te sist
ä bana dom kom la de som anda ban
ut i väder te ä försörja se själva

Så antelien sulle vi börja äta, ä då
va kloaka våra fira på daen, ä vi va all-
deles itthungria. Bä-de frick vi ja ä de
andra mä, för då to en ti ena alla kom-
te bort, för då tejeck på ett annat sätt
på den tien än va då gör nu för tia,
då va bor runt om i storstuna bara
på tri häll, för uti ve döra vadä öppet
så de kunne gå fram mä maten, så va
då settebräl på ömse sidor om bora ä där
sulle alla sita efter varandra tätt intill
ve gavelfönstret mit fram sät. Prästen ä
hos fru, samt Bruparet, ä Brudparets föräldrar
ä så alla släktingarna, ä sen stöfvelket. ä sen
började de bäsa in maten, ä då va lika
mat på två fat ett geck åt kvinnfolka ä ett
geck åt mansfolkarna. Prästen ä frua ble
bjudna först, ä sen Bruparet ä sen geck fatet

ACC. N:R. M. 7981:14

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

från den ene å te den andre te alla fört,
å sen kom då andra råttor å de gick
på samma vis runt om. Wa då nu
var för mat mins ja inte, men da va
mörk må sojel eta sylter å kött å fläsk
å så va då pannkaka å fraktsoppa å där
va då torrade körsbär, å äppelbitar å päron
å så fick vi ostkaka å Bakelsaker å sen
läste prästen matbåna äter maten.

Men va vi inte fick på Brölloppet så va
då Brännvin, å då va därför att frugstas
svärfar va religiös, eller väkt som de säger
jag vill mins han hette Frans Johansson
men i stället för brännvin så fick vi
fastigt starkt skottöl, å då va så starkt
som Bismen va på 1800 talet.

A.C.G. N:R. M7961:17.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

När vi då skulle lägga oss, så sa ja
men var så vi gåna av våra sko &
strumpor, för då ä inte säkert att vi
hitta dom i morgnada, va för då sa
Frück, "jo" då ä brukligt att man av unga
dammene kommer & tar dem & blandar
bort dem, eller gömmer dem, för att vi
sa ja ligga så länge som möjligt
ja! då! så lägger vi dom under huvet
i natt sa Frück! & då gjorde vi också
Men då kom ingen till oss på natta
men tidigt på moron före dager så kom
då två prier eller flickor te oss må kaffe
på sänga, då frågte de efter våra sko, dom
sade att dom skulle bestas, behövs inte
sa ja, dom lmnade vi der nere, sa Frück!

ACC. NR M 7961:18.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Så vi lite senare hade stöt upp i
kon ner i Bröllopsstuga, så va då ett
fastit gny på nattstuga, för där hadde
den andra ungdommen, bå pojka i
flickarna leggat Söskonabädd på golvet
d när alla lagt sig så hadde norrn
gått upp i samlat ihop skor i strumpor
i blandat dem i ett enda tråkar
i gömt en del lite varstans, i på så
sätt ställt till en fastig orda, i me
ble då att skratta i söka i leta, om
vattannat, i norrn sko eller strump hadde
denn bät ner i fasta i i skåp i under
sina sängar, så alla va inte kladda
tillsjyfflest, då vi sulle äta frukost
"ja" ja så me att då va ett fastit
sko i väsen i letane i skrattane.

AGC. N:R. M. 7961:19.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

På Påskdagen skulle alla återkomma
te medda klocka tre. så då va lajorn
nästan att vi hadde slutatet frukosten
å då va möe därför att de inte hitte
sina sko å stumpor, men då gick bra
te sist, men roligt va då, kantro.
Så gick hela aften må åta igen
men nu va inte Prästen må, men
då va andra som ej vatt må daer
förät. som de hadde bjutt kalaset
va lika bra den dan som Brölöpsdan
men dom höll då inte på precis te mid-
natten. Imandagen Påsk så skulle då
fotsätta må släkt å vänner å äldre
folk som ej vatt må förät, för de
gamla i den stora byn va inte må
blan ungdommen.

ACC. N:R. M 7961:20.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Så kom annandagen å ja, å, Trick, å
dom som va nå i vät följte dit. vi ble
tvungna att åka hem tidigt annedagen
därför att sovom smalt bott mer å mer
å vi hadde kallka å feck nästan köra
i barnark hem ändå

När vi då kom ut på gata å sulle
sätta för hästa då började de te å skjuta
der framme vid stupa å i byn, å hästa
ble så hjertans förskräkta så att då va
omöjligt att få dem för åket, dom
höll på gå i sken för oss, så vi feck
gå fram å be dom inte skjuta förr än
vi åtminstone kom ur byn, å då
lyde de, så vi kom lyckligen där
å sen gick de nå fatt hem te Wimmerp
igen

Da sa min granne att da a da
obegripligt va tia kan forhårra saj,
jma! sa ja da a inte tia som har
ansat saj utan da a folket som
bytt om vana a ser emot förr,
da va noj var i börja på alytanhunka-
staket om en läser om i skrefter hur
dom bar saj at da be brölopp, a en
sär stat a bestyr de peck ha da, sa ja,
ja du säger noj sant, men da minns
vi inte om, na da gör vi inte sa har
nu har ja suttit så länge så nu
a bäst ja går hem sa har alyös-